

Neděle 12. po sv. Trojici

J7, 14-24

22.8.2021

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána našeho Jezukrista,
kterýž vydal sebe samého za hříchy naše,
aby nás vytrhl z tohoto přítomného věku zlého,
podle vůle Boha a Otce našeho,
jemuž buď sláva na věky věků.

Introit:

Všechny pronárody mě obklíčily;
odrazil jsem je v Hospodinově jménu.
Oblehly mě, ano, obklíčily;
odrazil jsem je v Hospodinově jménu.
Oblehly mě jako vosy; zhasly jak planoucí trní,
odrazil jsem je v Hospodinově jménu.

Píseň: 21

Čtení: Iz5,1-7

Píseň: 604

Kázání: J7,14-24

Když pak již polovici svátku se vykonalo, vstoupil Ježíš do chrámu, a učil. Svátky jsou v plném proudu. Každý den ráno, během svátku stánků, kněží stáli zády k vycházejícímu slunci. Stáli čelem k svatyni. Tím deklarovali věrnost jedinému Bohu. Odvrácením od slunce vyznávali: žádný bůh tehdejšího světa není bohem, ale jenom neživou modlou. Bůh Izraele není jen jeden, ale jediný a jedinečný, protože dává život.

Svátky jsou v plném proudu. Teprve nyní Ježíš jde do chrámu. *I divili se Židé, řkouce: Kterak tento Písmo umí, neučiv se? Kdo to ten Ježíš je? Kde bere drzost učit v chámě, když neznáme jeho učitele? Kde se vzal? To jsou možná otázky těch, kteří se ptají po autoritě Ježíšova působení. Možná se zdá, že máme tuto otázku vyřešenou. Možná, že více dáme na Ježíše z Nazaretu než na jediného Boha, kterému říkáme Hospodin. Židé – a opět musím připomenout, že nejde o národ, ale o ty, kteří se křečovitě drží Tóry a jejích příkazů, aby nemuseli přemýšlet nad spravedlností zákona – se staví proti Ježíši. Pohoršuje je Ježíšovo učení. Ježíš podle nich vnáší chaos do zaběhaného řádu příkazů a zákazů.*

Ježíš se učení Tóry nezříká. Zná ji dokonale. Ano, bez znalosti Starého zákona, bez znalosti Písem, nejde přijmout a pochopit Boha zjeveného v Ježíši Kristu. Znalost Písem je

živnou půdou pro přijetí a pochopení Ježíšova života, smrti i zmrtvýchvstání. V Písmech se znova a znova učíme odvrácení se od sluncí světa k porozumění Boží vůle.

Mé učení není mé, ale toho, jenž mne poslal. Možná, že dnešnímu člověku zní slovo „učení“ – v latinské bibli je dokonce použito slovo *doctrina* – trochu odpudivě. Stačí, když k Bohu a Ježíši Kristu přistupuji s vroucím citem? Nepotřebuji nějakou doktrínu, předpis, podle kterého bych žil?

Potřebuji i nepotřebuji. Ježíš nás zve k tomu, abychom sami rozpoznali, co je pravé a co nikoli. *Kdo chce činit jeho vůli, pozná, zda je mé učení z Boha, nebo mluvím-li sám za sebe.* Dá se naučit rozpoznat vůli druhého člověka? Co chce a co nechce? Na čem mu nejvíc záleží? Co Boží vůle? Dá se vůbec rozpoznat? Celý život se o to snažíme. Někdy lépe, někdy hůře. Někdy je nám zatěžko se pod Boží vůli postavit. Někdy zaměňujeme vůli svou nebo lidí za vůli Boží. Někdy si myslíme, že to, co se nám stalo, byla vůle Boží, ale on to byl důsledek naší nevěrnosti.

Kdybychom se jenom takto ptali, možná by nás to vrhlo jenom do strážně. Ze strachu z porušení Boží vůle bychom snad raději ani nežili. Ježíšova odpověď Židům zní přes všechna úskalí nadějně. Není lidem skryto poznání vůle Boží. Hospodin není tak úplně skrytým Bohem.

Bůh se zjevil v Ježíši Kristu. Odhalil tajemno. Jde vůli Boží – díky Ježíši – nejen rozeznat, ale i plnit? Nejde jen o emoční stránku lidské osobnosti. Nejde jen o etické normy. Jde o poznání, které pramení ze znalosti Písem. Proto jsme bibli dávno nevyhodili do sběrného dvora. Vůli Boží lze rozpoznat na životě, smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista.

Kdo mluví sám za sebe, hledá svou vlastní slávu; kdo však hledá slávu toho, který ho poslal, ten je pravdivý a není v něm nepravosti. Pravdivost a nepravdivost; lépe řečeno: pravé zjevení oproti nepravému zjevení. Pravdivost Ježíšova zjevení je v jeho podřízenosti, oddanosti, jeho lásce k Otci a tím i k nám, lidem. Jeho slávou se stává plnění vůle, kterou vezme za svou. Tato vůle není postavena proti člověku, i když se to na kříži tak zdá. Člověk Ježíš z Nazaretu je nespravedlivě odsouzen k smrti. Boží vůle přitakává k člověku, i když se mnohdy zdá, že ve světě tato vůle nevyhrává.

Ježíš svým odpůrcům klade tři zásadní otázky: *Však Mojžíš dal vám Zákon? a žádný z vás neplní Zákona? Proč mne hledáte zamordovati?* Jako by Ježíš ztratil trpělivost. Neustále mluví o tom, odkud přišel. Kým byl poslán. S představiteli židovského náboženství to ani nehne. Svou představu o Bohu, o jeho vůli mají ve svých rukou. Kdo by chtěl učení-doctrinu vykládat jinak než podle těchto odpůrců, patří na seznam kacířů.

Nyní vstupuje na scénu další skupina. Všudypřítomný zástup, který se diví. Ježíše, toho posedlého člověka Boží vůlí, chce někdo zamordovat, a k tomu ještě pro jeden skutek. Skutek uzdravení ochrnutého v sobotu. Kolik skutků ti představitelé církevní moci udělali zle? Ježíše chtějí zamordovat pro jedno přestoupení zákona. I oni zákon přestupují.

Ježíš záminku k zamordování – přestoupení zákona – od svých odpůrců nepřijímá. Tito odpůrci nevidí v Ježíši spravedlivého, který přišel ustanovit Boží vůli a spravedlnost. Nevidí Ježíše jako toho, který plněním Boží vůle zachraňuje člověka. Boží vůlí není lidská spravedlnost, která hledá provinění. Boží vůlí je spravedlnost, která se paradoxně dokonává na kříži. Křížem se prosazuje Boží láska k nám lidem. Křížem je vydobyta spravedlnost pro ty, kteří uvěřili v moc lásky, která je silnější než smrt. Kříž, který nás dokonale omilostnil a prošlapal cestu do Božího království.

Amen.

Píseň: 337

Poslání:

Nemilujte svět ani to, co je ve světě.
Milujete-li kdo svět, láska Otcova v něm není.
Neboť všechno, co je ve světě, po čem dychtí člověk
a co chtějí jeho oči a na čem si v životě zakládá,
není z Otce, ale ze světa.
A svět pomíjí i jeho chtivost;
kdo však činí vůli Boží, zůstává navěky.

Požehnání:

Milost Pána Jezukrista, a láska Boží, a účastenství Ducha svatého budiž se všemi vámi.

Píseň: 685